

Аб правядзенні выбараў у Вярхоўны Совет СССР

У сувязі з заканчэннем 12 сакавіка 1954 года паўнамоцтваў Вярхоўнага Совета СССР...

Вярхоўны Совет СССР, які прадугледжвае, што дзень выбараў у Вярхоўны Совет СССР аб'яўляецца непазіей...

Старшыня Презідыума Вярхоўнага Совета СССР К. ВАРШЫЛАЎ. Сакратар Презідыума Вярхоўнага Совета СССР Н. ПЕГАЎ.

ЛІТАРАТУРА і МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ СІЮЗА СОВЕЦКІХ ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

№ 3 (966)

Субота, 16 студзеня 1954 года

Цана 50 кап.

Масква, Крэмль. 11 студзеня 1954 г.

Слаўнае трохсотгоддзе

Україна! Колькі светлых пачуццяў убуджае гэце слова ў нашай памяці! Неабсяжныя стоны, у якіх хвалюцца мора іспанічных каласоў...

былі накіраваны да рускага народа, да Масквы, якая была палітычным, эканамічным і культурным цэнтрам рускай дзяржавы.

Багатым працоўным жыццём жыве ў шчаслівым Саюзе Совецкіх Рэспублік украінскі народ. Растуць і квітнеюць яго сацыялістычная культура, навука, мастацтва і літаратура.

Рэагуючы на рускіх пралетарыятах, над кіраўніцтвам Комуністычнай партыі працоўных Украіны змагаліся супраць царызма, за перамогу Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

Шчыльнае культурнае сувязі заўсёды існавалі паміж Расіяй, Украінай і Беларуссю. Гэтыя сувязі маюць сваю даўнюю і слаўную гісторыю.

Рашэнні Перайслаўскай Рады мелі выключна важнае значэнне для лёсу украінскага народа. З'яўляўшыся а Расійскай дзяржавы, Украіна вырастоўвала сябе ад заваявання з боку шляхецкай Польшчы і султанскай Турцыі...

Асабліва расквітнела дружба паміж савецкімі народамі пасля Кастрычніцкай рэвалюцыі. Над кіраўніцтвам роднай партыі камуністаў ваявала нацыя, як роўны срод роўных, бурна развівала сваю эканоміку і культуру.

Пад святлом шчырай савецкай дружбы развіваецца мастацтва і літаратура нашых народаў. Іркім сведчаннем гэтага — выданне на рускай, беларускай і італьянскай мовах народаў твораў украінскіх пісьменнікаў, настаноўка лепшых украінскіх п'ес на сценах тэатраў брацкіх рэспублік...

Пасля ўз'яднання пачаўся хуткі эканамічны і культурны рост Украіны, вываленне з-пад гурацкай няволі, з-пад прыгнёту панскай Польшчы многіх украінскіх зямель.

Да новых светлых дзён ідуць працоўныя Савецкага Саюза. І кожны раз, калі мы гаворым аб ішчасці і радасці жыцця, нашы попіркі накіроўваюцца да Масквы. Яна — сталіца вялікай Радзімы, сімвал нашага ішчасця, братэрскай любі і еднасці.

На працягу ўсёй сваёй гісторыі рускія, украінцы і беларусы ніколі не гублялі шчырага пачуцця роднасці, вечно жылі з ушведленнем таго, што яны паходзяць ад аднаго маці-народнасці, што ў іх вельмі блізкая мова і культура і што ў іх адзіны гістарычны лёс.

У мастацкай кампазіцыі манумента павінна быць адлюстравана выдатная гістарычная падзея — уз'яднанне Украіны з Расіяй, якое з'явілася завяршэннем шматвядомай барацьбы украінскага народа супраць ішчасці і прыгнёту панскай Польшчы і султанскай Турцыі.

У Презідыуме Вярхоўнага Совета РСФСР

У сувязі з 300-годдзем уз'яднання Украіны з Расіяй Презідыум Вярхоўнага Совета РСФСР намеріў склікаць у маі 1954 года Юбілейную сесію.

У Презідыуме Вярхоўнага Совета Украинской ССР

Вярхоўнага Совета Украинской ССР, прысвечаную 300-годдзю уз'яднання Украіны з Расіяй.

Аб збудаванні ў г. Маскве манумента ў памяць 300-годдзя уз'яднання Украіны з Расіяй

Совет Міністраў Саюза ССР паставіў на будаўніцтва ў г. Маскве на плошчы Кіеўскага вакзала манумент у памяць 300-годдзя уз'яднання Украіны з Расіяй.

У Презідыуме Вярхоўнага Совета РСФСР

У сувязі з 300-годдзем уз'яднання Украіны з Расіяй Презідыум Вярхоўнага Совета РСФСР намеріў склікаць у маі 1954 года Юбілейную сесію.

Прывітанне сябрам

Шматвядомай барацьба украінскага народа за сваю дзяржаўнасць і свабоду, наліманая любю да Радзімы і нявольцы да не прыгнятальнікаў знайшлі сваё яркае адлюстраванне ва украінскай народнай творчасці, у выдатных поміжках нацыянальнай культуры.

Мы з захапленнем чытаем творы Тараса Шэўчэнкі, Максіма Рыльскага, Алёксандра Карпейчука, а выключнай цікавасцю слухаем Патаржынскага, Літвіненка-Вольгемута, Гмыру, Петрусенку, Рудэнка, Гната Юру, Ужэйкі, помім Сагайдачнага, Сакіганскага, Занькавецкага.

Буржуазныя нацыяналісты, ворагі народа імкнуліся паставіць мастацтва украінскага і беларускага народаў на службу сваім адрацінчым інтарэсам і планам. Скажамуча геранічне мінулае нашых народаў, яны імкнуліся вынішчыць з мастацтва ўсё тое, што нагадала аб супольнай барацьбе рускага, украінскага і беларускага народаў за сваё вызваленне.

З вялікім поспехам ідзе на сцене Беларускага дзяржаўнага арда Лёніна тэатра оперы і балета украінскага нацыянальнага опера «Запарожцаў за Дунаем» — гэтая жамчужына украінскай музычнай творчасці. Народнасць, меладычнасць, напэўнасць музыкі, шчырасць і прастата сюжэта вабяць слухача ў гэтай «эмігранцкай оперы з гутаркай».

Дружба народаў — такая магутная сіла, якую не зламаць нікім буржуазным прыхвасцім. Нікому і ніколі не ўдасца пасець падавер'е, варажасць паміж савецкімі людзьмі.

Наша задача заклячалася ў тым, каб правільна паказаць украінскі народ, увабодзіць жывыя вобразы героў гэтай оперы, падкрэсліць у ёй ідэйны, сацыяльны канфлікт, перадаць яе нацыянальны стых у мове, так і ў музычна-сцяжынным дэспіні. Калектыў Беларускага тэатра вырышчыў паказаць спектакль у поўнацэнным гучанні на украінскай мове.

Свята савецкіх народаў

Україну пачаў і любіць на Гоголя. Любіў гэтай вельмі шмат гадоў, — здаецца, значна больш, чым ме самозу... Яна непазрыўна звязана ў мяне з імем Нікілая Васілевіча Гоголя, які ў сваёй сонечнай творчасці цудоўна спалучыў характэрна Украіны і Расіі, характэрна іх вялікай дружбы.

Шэўчэнка — другі мой любімы пісьменнік, у творах якога я ў дзіцячым жыцці ўбачыў магутны вобраз двух савецкіх, двух вялікіх народаў, сваёй і дружбы з якімі — наша найбольшае ішчасце, наша найбольшая гордасць.

Шэўчэнка прышоў пасей. У адной з дзіцячых хат нашай заходнебеларускай вёскі дажывала веку старад руска хрестаматы, на старонках якой я, падлетак, убачыў упершыню пратэст і любімае аблічча вялікага Кабзара — нахмураныя бровы над пашахай і запарожскія, адушаныя ўніз, вусы, пра якія не раз і здорава гаварылася ў Гоголя.

Рэспубліка і наогул украінскі верш, які я, не завуваючы напаміны, запамінуў на ўсё жыццё, адна з любімых песень, якую адольвала добра было спяваць і ў гурце сяброў і сябровак, і аднаму, ва паугам.

Праз трох рэспублік даячыны Імкне Дняпро да мора палы, Сурова плешчаца аб кручы, У парогі б'е, раве равучы, У лоэтра вод яго дубровы, Глядзячына ў радасці вясновай.

У сімх легендах год ад году Салме Дняпро радок свабоды. І мой палескі родны край, Над сіняй глядзю вод Дняпра, Спявае сёння песню славы, Маскве, сталіцы той дзяржавы, Што ўсіх ў адну сям'ю сабрала.

С У С Е Д З І

Рыхтуючыся да дакладна да раённай нарады перадавоў жывёлаводаў, сакратар Гомельскага райкома партыі Міхал Ціханавіч Емяльянаў, які чытаў паставілі верасіўскага Івануца ЦК КПСС, рентам спыніўся на адным месцы...

Слова прадстаўляецца загадніцы свінагадоўчай фермы украінскага калгаса «Вяселітні Жовтень» Фядосія Васілеўна Дамітрак, — абвясціў старшыня нарады. Гэтыя словы прысутныя сустраі дружыні апладысмантамі. Нарэшце ў зале наступіла цішыня.

— І ў нас ёсць добрыя гаспадары. Іван Дамілавіч хутка перакладзе паперы, знаходзіць патрэбную і гаворыць: — Вось лічыба на калгасе ім Варашылава. У пацідзястым годзе на яго гектараў ворнуўнай зямлі тут было дванаццаць гадоў швей, у наступным — шаснаццаць, у пацідсяст другім — восемнаццаць, а цяпер — сорак тры.

— Таварышы калгаснікі і работнікі сельскай гаспадаркі! — крыху хвалючыся, пачала Фядосія Васілеўна. — Давольце мне перадаць вам ад калгаснікаў і калгасніц сельгасардэлі «Вяселітні Жовтень» Чарнігаўскага раёна гарчае брацкае прывітанне!

— Вось наша загадніца свінафермы, свінарка, заахатніца і старшыня калгасаў, час-ад-часу робячы паметкі ў бланконе. Калі аграном Новабеліцкай МТС т. Кірэў расказаў аб тым, што ў калгасе «Першае мал» свінні ўтрымліваюцца ў гразі і цяжка адраціць, якая белая, а якая чорная, — твар гоцы з Украіны адразу амяніўся, паасурыв. Гэта аб'явілі калгасніцы, які сядзелі ў зале, і сталі перагаворывацца паміж сабой...

— Калі ласка, я пра ўсё раскажу, — адказала Дамітрак. — На працядзень мы атрымаем па два кілаграмы хлеба, тры кілаграмы бульбы і па дванаццаць рублёў грэшмы, уключаючы прыма-над-

Няхай вечно красуе наша ішчасце

Вялікае гістарычнае свята украінскага народа аб'яўляецца і нашым святам, святам беларускага народа, які плачы ў плачы з украінцамі змагаўся супраць панскай няволі. Антыфеадыяльныя сялянскія паўстанні ў раёнах Магілёва, Мавыра, Пінска, Брэста і іншых месц Беларусі мелі вялікае значэнне ў вызваленчай барацьбе брацкага украінскага народа.

У сваёй шматгадовай вывадненчай барацьбе беларускі народ, таксама як і украінскі, усё свае надзеі ўскладаў на дзімагоу вялікага рускага народа. Гісторыкі сведчаць, што, даведаўшыся аб перагаворах Багдана Хмяльніцкага з рускім царом, «беларусцы хрысціянскай веры ўсіх чынаў людзі ўсе абрадаваліся і сталі пакыдаць у Маскву сваё пасей а просьбаі «іх ад няволі лянскай вызваліць». Брацкія рускі і украінскі народы ў тым дні дапамагалі і беларусам у іх барацьбе за нацыянальнае вызваленне.

Радасна ўведзла, што спрадвечная дружба трох брацкіх народаў з кожным днём расце і мацее. Яна прайшла суровае выпрабаванне ў гадзі Вялікай Айчыннай вайны і прынесла нам радасць перамогі. Яна аб'яўляецца вернай саркаўка нашых далейшых поспехаў. І ў гэты светочны дзень уз'яднання Украіны з брацкім рускім народам кожны працоўны нашай рэспублікі ад усёй шчырасці свайго сэрца гаворыць:

— Слава вам, таварышы украінцы! Сваёй геранічнай барацьбой супраць панскай няволі вы паклалі пачатак вызваленню і нашага народа. — Дзякуй табе, вялікі рускі народ, наш родны старэйшы брат! З тваёй дапамогай беларускі народ прышоў да радаснага свабоднага жыцця. — Няхай вечно красуе наша дружба, ішчасце свабодных савецкіх народаў!

Пятро ГЛЕБКА.

Д Н Я П Р О

І шлах да ішчасця паказала. На кручу ўзміждеш і відно, Як рожкі з нашага Палесся З Дняпром залісіс заадно, Як кабзарова дума з песняй. Вось так Расія ўсе народы Збрала ў рэчышча свабоды.

Янка БРЫЛЬ.

— Слова прадстаўляецца загадніцы свінагадоўчай фермы украінскага калгаса «Вяселітні Жовтень» Фядосія Васілеўна Дамітрак, — абвясціў старшыня нарады. Гэтыя словы прысутныя сустраі дружыні апладысмантамі. Нарэшце ў зале наступіла цішыня.

— Таварышы калгаснікі і работнікі сельскай гаспадаркі! — крыху хвалючыся, пачала Фядосія Васілеўна. — Давольце мне перадаць вам ад калгаснікаў і калгасніц сельгасардэлі «Вяселітні Жовтень» Чарнігаўскага раёна гарчае брацкае прывітанне!

— Калі ласка, я пра ўсё раскажу, — адказала Дамітрак. — На працядзень мы атрымаем па два кілаграмы хлеба, тры кілаграмы бульбы і па дванаццаць рублёў грэшмы, уключаючы прыма-над-

Гомельская вобласць. І. ХАЗЕЕВ.

